

[Mette Madsen.]

udvidet skolebuskørsel og mange andre større og mindre foranstaltninger, alt afhængigt af behovet de lokale steder.

Desværre hører foranstaltningerne under mange forskellige myndigheder, og derfor er arbejdet for at sikre skolevejen tungt og langsommeligt. Men forældrene og skolebørnene har ikke tid at vente.

Derfor vil jeg være interesseret i at få oplyst af justitsministeren, hvordan det går med de tidligere i pressen bebudede planer om et koordineret arbejde for at fremme færdselssikkerheden.

Mette Madsen: Forrige fredag blev to små syv års piger i Vendsyssel dræbt på vej til skole. Det skete to forskellige steder og under forskellige omstændigheder. Vi må alle føle et tungt medansvar, og vi må uvilkårligt spørge os selv, om disse ulykker kunne have været undgået, og hvordan vi kan undgå, at det sker igen. Men de foranstaltninger, der skal til, hører under mange forskellige myndigheder, og derfor er arbejdet med at sikre skolevejen tungt og langsommeligt. Det er baggrunden for mit spørgsmål til justitsministeren om, hvordan det går med de tidligere i pressen omtalte planer om at koordinere arbejdet for at fremme færdselssikkerheden.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Spørgsmålet om koordination af arbejdet med at fremme færdselssikkerheden behandles i et udvalg, der blev nedsat af regeringen i foråret 1972 med den opgave at afgive indstilling om den fremtidige organisation af færdselssikkerhedsarbejdet. Udvalget har oplyst over for mig, at det påregner at afgive betænkning inden 1. april i år.

Jeg er ganske enig med fru Mette Madsen i, at en del af færdselssikkerhedsarbejdet besværliggøres ved, at mange spørgsmål berører en række forskellige myndigheders område. Dette er da også baggrunden for udvalgets nedsættelse, og det er mit håb, at der på grundlag af udvalgets arbejde kan opnås en mere hensigtsmæssig organisation af færdselssikkerhedsarbejdet med det resultat, at det alt for store antal færdselsuheld nedbringes. Især må de mange ulykkesramte børn i trafikken i høj grad beklages, og kan der gøres noget for, at antallet af

ulykkesramte børn nedbringes, vil jeg gerne bidrage hertil. Men jeg er nødt til at afvente resultatet af det arbejde, der udføres for at få færdselssikkerhedsarbejdet koordineret.

Mette Madsen: Jeg takker ministeren for svaret og for den positive indstilling til trafikikkerhedsproblemerne, der ligger i, at denne arbejdsgruppe er blevet nedsat. Hvis det går, som justitsministeren har udtalt til Aalborg Stiftstidende i lørdags, at denne nye afdeling skal høre under justitsministeriet, vil jeg gerne spørge justitsministeren, om han kan sikre, at denne afdeling ikke bare bliver endnu en debatterende forsamling bag ved en dør med et nyt skilt, men at den får den myndighed og handlekraft, der simpelt hen må til nu.

Jeg vil også gerne stille det yderligere spørgsmål, om det så ikke skulle være muligt i lovgivningen, f. eks. lov om offentlige veje af 9. juni 1971, at indføje en speciel bestemmelse om, at vejmyndighederne før anlæg af større veje i forbindelse med høringen af de berørte kommuner skulle sikre sig, at de pågældende kommuner særlig tog højde for, at der ikke i forbindelse med vejanlægget skete en forringelse af den lokale trafikikkerhed. Herunder tænker jeg navnlig på børnenes trafik til og fra skole, fritidshjem, idrætsanlæg og -haller m. v., for jeg tror, at en sådan markering af ansvaret over for trafikudviklingen i de lokale samfund ville være gavnlig at få indføjet i lovgivningen.

Også inden for skolelovgivningen og i skoleplanlægningen må der kunne gøres mere for at sikre trafikafviklingen. Der er bl. a. spørgsmålet om at opnå en hensigtsmæssig fordeling på skolebuskørsel og en forbedring af trafikkanlæggene. Man kunne måske også forestille sig, at man fik indføjet bindende regler med henblik på kommunernes ansvar for kørsel med børn, når ikke blot afstanden, men også selve sikkerheden i trafikken tilsiger det. Med en sådan forpligtelse ville det blive et spørgsmål om at overveje, om det ikke bedre kunne betale sig i det lange løb at gennemføre en bedre trafiksikring gennem opførelse af gangbroer, tunneler, skolestier osv. på udsatte steder.

Under alle forhold må vi regne med, at man lokalt vil forstærke indsatsen over for trafikikkerheden, og spørgsmålet er så, om